

Recensie: Jekyll and Hyde****

Fakkeltheater Rode Zaal
vrijdag 14 april 2017

foto © MinTh vzw

Recensie:

20 jaar nadat de musicalafdeling van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen Jekyll and Hyde bracht in de Stadsschouwburg van Antwerpen, een Europese première was dat, speelt de musical opnieuw in onze stad. In 1997 kende de originele musical met muziek van Frank Wildhorn naar een verhaal van Leslie Bricusse dat gebaseerd is op 'Strange Case of Dr Jekyll and Mr Hyde' van de Schotse romanschrijver Robert Louis Stevenson uit 1886 zijn première op Broadway. Voor de theaterbewerking stonden Frank Wildhorn en Steve Cuden in. Het is de vzw MinTh - Nieuw MuziekTheater Brasschaat - die professionals samenbrengt met liefhebbers die een semi-professionele voorstelling op redelijk hoog niveau brengt. Deborah De Ridder, An Lauwereins (tevens meter van de vzw) en Koen Crucke tekenden alledrie voor een rol als respectievelijk de prostituee Lucy, de dubbelrol Lady Beaconsfield/Guinevere en Sir Danvers. Glenn Desmedt neemt de titelrol van Jekyll en zijn donkere alter ego Hyde voor zijn rekening. In het najaar toert de voorstelling en neemt Hans Peter Janssens (net als in 1997 bij het KBVV) twee voorstellingen de hoofdrol voor zijn rekening. Ildiko Van Dijck die de rol van Jekylls verloofde Emma speelt en zingt, en in 2014 met grote onderscheiding voor zang afstudeerde aan het Conservatorium in Antwerpen, is wellicht dé revelatie van deze voorstelling.

Een serum. Daar werkt dokter Jekyll aan om goed en kwaad van elkaar te kunnen scheiden. Om op die manier de patiënten die in het gesticht zitten waar hij voor werkt te kunnen helpen. Alleen heeft ie één patiënt nodig als proefpersoon. De Raad van Bestuur van het St. Jude hospitaal wijst zijn verzoek met 5 stemmen tegen en 1 onthouding (Sir Danvers) af. Het zijn dan ook nogal conservatieve krachten waar dokter Jekyll mee te maken krijgt. Hij besluit dat maar om zelf de proefpersoon te worden en alles bij te houden in een dagboek. Hyde wordt zijn alter ego die het donkerste uit hem naar boven haalt. Hij zal dan ook wraak nemen en de 5 tegenstemmers een voor een uitschakelen, te beginnen met de bisschop (Bart Vandekerkhove). Hij wordt betrappt wanneer hij Guinevere, de bazin van The Red Rat, om een kind vraagt (een jongetje) dat zich (gedwongen) laat prostitueren. Lauwereins zet in sappig Antwerps een heerlijke Guinevere neer: 'ik hoop dat dees kind aan uw wensen voldoet!'

De schizofrene situatie rond Jekyll and Hyde komt het best tot zijn recht in het contact met Lucy Harris (Deborah De Ridder). Hyde zal haar aanranden, Jekyll haar wonden verzorgen. Onder andere generaal Glossop, Lady Beaconsfield en Lord Savage ruilen het tijdelijke voor het eeuwige door het toedoen van Hyde. Die krijgt steeds meer greep op Jekyll. Die laatste probeert via John Utterson, Jekylls advocaat en vriend Lucy te waarschuwen en vraagt haar om te vluchten. Maar Hyde is te snel en vermoordt ook haar. Op het huwelijksfeest met Emma neemt Hyde het plots over van Jekyll, die Simon Stride vermoordt voor de ogen van de andere gasten. Hyde neemt Emma gegijzeld. Door haar angst komt even Jekyll terug naar boven. Jekyll vraagt aan zijn vriend Utterson om hem te doden. Hij weigert waarop Jekyll zichzelf bevrijdt van de duivel "Hyde" die in hem schuilt. Hij pleegt zelfmoord.

Over het algemeen kan gesteld worden dat deze productie, in een regie van Steve De Schepper en bewegingsregisseur Chris De Feyter, er een zeer goed tempo op nahoudt en de zang van uitstekend niveau is. De acteurs zijn zelf stage hands en

dienen dus zelf decorstukken en props op en van het podium te brengen. Dat zorgt enerzijds er weliswaar voor dat de scènes snel in elkaar overgaan, maar komt ook bij momenten wat rommelig over. De grootste changementen zijn die van het bureau van Jekyll: een houten schraag met daarop de notities, een houten kist, en drie grote houten haspels op elkaar met daarop proefbuizen op en The Red Rat, waarbij de drie houten haspels tafeltjes worden, er stoelen bijgeplaatst worden, enz. Soms is een scène al bezig wanneer er nog een laatste prop wordt bijgelegd bijvoorbeeld. De scène van een moord, buiten beeld, in een treinstation heeft weinig meerwaarde wanneer je als toeschouwer niets meer te zien krijgt dan een perronbordje en de cast die off stage geluiden nabootsen. Eigen aan massascènes is dat de zang, zeker wanneer er in groep gezongen wordt, wel eens minder goed verstaanbaar overkomt. Dat is ook het geval bij Desmedt wanneer hij als Hyde eerder binnensmonds zijn woede toont, snel spreekt en/of zingt. Ook een paar zwarte headset micro's " die overigens te hard opvallen - vangen iets te veel bijgeluiden op (geritsel van het haar enz.). Waarom niet iedereen vleeskleurige headsets op de wangen of op het voorhoofd vastgekleefd kreeg, is ons dus een raadsel.

Maar daartegenover staan ontzettend straffe momenten. Niet zelden neergezet door Ildiko Van Dijck in combinatie met een man zoals in 'Emma's Redenen' met Steve De Schepper, 'Neem me zoals ik ben' met Glenn Desmedt, 'Laten gaan' met Koen Crucke en in het tweede bedrijf 'In zijn ogen' met Deborah De Ridder. Die laatste krijgt dan weer de mooiste dramatische rol toebedeeld als het onschuldige slachtoffer. Haar versies van 'Sympathie, tederheid', 'Iemand zoals jij' en in het tweede bedrijf 'Een nieuw leven' zijn stuk voor stuk prachtige songs. Al is dé grootste hit voor Desmedt in het eerste bedrijf bij 'Het gaat gebeuren', een vertaling van 'This is the moment' van Frank Wildhorn en Leslie Bricusse. De cruciale scène is het waarin hij start met zijn experiment dat dramatisch afloopt. Garry Hagger scoorde er overigens in Vlaanderen ook een hit mee als 'Het mooiste moment'.

'Het mooiste moment' leverde Jekyll and Hyde dan misschien wel niet op, daarvoor is de thematiek van het origineel ook veel donkerder dan de wat kleffe pathos die Hagger ervan maakte, maar de semi-professionele productie wist ons wel van begin tot einde te boeien.

Met kleinschalige musicals waar artiesten uit de sector hun schouders onder zetten, kan de geloofwaardigheid van het genre misschien terug hersteld worden en er terug iets opgebouwd worden in Vlaanderen. Want nu ook Studio 100 (met Herman Verbruggen in 'Unidamu') in hetzelfde bedje ziek is als Music Hall (met Kurt Rogiers in 'The Sound of Music') en we die twee producenten uit plat commerciële overwegingen acteurs die niet eens kunnen zingen op hun affiches zien plaatsen, is de credibiliteit van musical als genre en dat van een aantal producenten ondertussen ver zoek. De vraag stelt zich dus welke Minister van Cultuur de moed heeft om de historische vergissing om de musicalafdeling van het Ballet van Vlaanderen te schrappen, terug recht te zetten. Gaat het gebeuren?

< Bert Hertogs > ^ ^ ^ ^ ^ ^ ^ ^

Jekyll & Hyde de musical speelt nog t.e.m. 16 april 2017 in de Rode Zaal van het Fakkeltheater. In het najaar wordt deze productie hernomen met onder andere voorstellingen op 17 september in CC Merksem, 7 oktober in STUK Leuven, en van 13 tot 15 oktober in de Rode Zaal van het Fakkeltheater in Antwerpen.